

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXIV, БРОЙ 02 (229) • 2014 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Бездействието ражда пороци

„И при завръщането на годината, по времето, когато царете излизат на война, Давид изпрати Йоав и слугите си с него, и целия Израил; и те разбиха синовете на Амон и обсадиха Рава. А Давид остана в Ерусалим. И привечер, когато Давид стана от леглото си и се разхождаше по покрива на царската къща, той видя от покрива една жена, която се къпеше. А жената беше много красива на вид.

И Давид изпрати и разпита за жената. И казаха: Не е ли това Витсавее, дъщерята на Елиам, жената на хетееца Урия? И Давид изпрати пратеници и я взе, и когато тя дойде при него, лежа с нея – защото се беше очистила от нечистотата си – и тя се върна у дома си. И жената забременя и изпрати, и съобщи на Давид, и каза: **Бременна съм.**“ (II книга на Царете 11:1-5)

До този момент, записан в глава 11, цар Давид беше много успешен. Беше превзел Ерусалим и го направил столица; беше подчинил филистимците и амонците както и всичките околни племена. Цар Давид разширяваше царството с големи темпове и Господ беше с него.

Но какво направи Давид?

Точно когато беше успешен, извърши греха на бездействието!

Често си мислим, че като не вършим конкретен грях, сме в безопасност. Бездействието на царя, когато той трябваше да действа му донесе много последици, които не бяха добри в живота му. По времето на Давид, когато царете отиваха на война, не просто пращаха пълководците си и хората си, а те самите надяваха бойните доспехи

и излизаха да предвождат своята войска. Царят имаше това задължение. Може да си мислите, че царят има задължение само да яде, пие и се весели. Не! Той трябваше да бъде начело на войската си, да бъде насърчение на народа си. Той трябваше да бъде олицетворение на Божиите победи, които следваха една след друга. Цар Давид не изпълни това, за което беше поставен. Когато ние бездействаме, дейс-

прод. на стр. 2 ➤

↪ продължава от стр. 1
тва дяволът. Давид нямаше мир. Освен, че беше изпратил Йоав и целия Израел, също така беше изпратил далеч и Ковчега на завета. По това време нямаше храм. Имаше едно олицетворение на Божието присъствие и това беше Ковчега на завета. Израел, когато излизаше на война, взимаше Ковчега на завета, за да покаже, че Божието присъствие е с него. На бойното поле беше и съпругът на Витсавее, която се къпеше под царския прозорец. Сражаваше се и изпълняваше заповедите на царя.

На първо място решението на Давид да остане беше продиктувано от мързел. Можем за миг дори да чуем мислите му: „Ще изпратя там моите хора да се оправят. Няма смисъл да излизам, даже да си обличам доспехите. Нека те да свършат работата!“

Чувал съм как много хора мечтаят да ударят джакпота от тотото, за да спрат да работят. Да започнат едно активно бездействие. Едно активно „правене на нищо“. Няколко милиона в Швейцарска банка, къща на Средиземноморието, а може и яхта.

Давид удари джакпота в живота. В Първа книга на Царете 16:11-12: „И Самуил каза на Есей: Това ли са всичките младежи? А той каза: Остава още най-малкият, и ето, той пасе овцете. Тогава Самуил каза на Есей: Изпрати да го доведат, защото няма да седнем на трапезата, докато той не дойде тук. И той изпрати и го доведе. А той беше рус, със красиви очи и хубав на вид. И Господ каза: Стани, помажи го, защото е този. Тогава Самуил взе рога с масло и го помаза сред братята му; и Господният Дух дойде върху Давид от този ден и нататък.“

От овчар стана цар. От последен в бащиния си дом (не го считаха за достоен дори да го извикат когато трябваше да се принася жертва) стана пръв между всички. Не го считаха за част от хората, които биха могли да бъдат избрани за нещо, а стана Божият избраник.

Това което промени обстоятелствата в живота на Давид не бяха парите, нито титлата, но Божият Дух.

„Господният Дух дойде върху Давид от този ден и нататък.“ Промяната беше от Господа. Давид придоби Божието благоволение и Божият Дух беше на Него. След това имаше много препятствия и няколко пъти живота му висеше на косъм. В тези моменти Давид беше силен, защото не бездействаше, защото стоеше с Господа. Той имаше причина да бъде мобилизиран. Забелязали сте, че когато сте мобилизирани

даже болести не ви хващат. Преди нещо важно, преди някакъв изпит, преди някакъв одит, преди завършване на финансова година всичката ви сила е там. Болести и вируси не могат да ви хванат. В момента в който се успокоите, в момента в който дойде победата или мине изпитанието, тогава сякаш отваряте врата за болестите. Иммунната система започва да отслабва. Не че отпуската или почивката е нещо лошо, но когато се превърне в бездействие се ражда проблем. Духовната имунна система на Давид намаля.

Още от Едемската градина се съдържа **принципа на заетост**: „Бог рече на Адам: С труд и пот ще си изкарваш прехраната“. Ако не се спазва този принцип, възниква проблем. Тези, които не се трудят, които не полагат някакъв вид труд и не са ангажирани с нещо, не са хора, на които може да се облегне. Човек не може да бъде безделен и да бъде успешен. Безделието довежда до немотия и сиромашия. В Притчи пише: „От скръстването на ръцете прокапва покрива“. Бог определи наказание, което да бъде предпазна мярка, защото Адам вече

познаваше доброто и злото. Имаше право на избор. Трудът и креативността помагат да правим правилните избори.

На следващо място поведението на цар Давид показва безотговорност. Отговорността е движещата сила в много ситуации. Единствена движеща сила да станеш в 7 часа и да отидеш на работа, е отговорността за семейството, за сметките или за ипотеката. В служението отговорността е двигателят в трудните ситуации. Отговорността е мотивацията, която трябва да имаме. Когато поемаме отговорност често ни натежава, но в много случаи без да осъзнаваме тя ни спасява.

Друга причина за поведението на царя беше самодоволството. Той се разхождаше на покрива на царската къща. Най-голямата, най-красивата, на върха, над всички останали къщи. Виждаше целия град от нея. Докъдето му стигаше погледът, всичко беше в пределите на царството му. Той беше доволен от това, което беше постигнал. Дори за малко забрави, че всъщност не той, а Бог го благослови. На покрива той беше близо до звездите и далече от Бога. Може ли благословиенето да ни отдалечи от Бога? Да! Затова, когато неподготвени хора се молят за повече, не получават, защото Господ ги жали. Понеже Той ни познава, не ни дава това, което не сме готови да понесем.

Любезни, не може да станем толкова големи на този свят, толкова неуязвими, че да не трябва да стоим будни. Божието слово дава предупреждение за дечицата, за младежите и за бащите, т.е. за всички поколения. Всички преминават през различните изкушения на възрастта.

И накрая - охлаждане. Божият ковчег беше на бойното поле, но Давид не се интересуваше. Тогава дойде гордост, която доведе до арогантност. Когато попита: „Коя е жената, която се къпе?“, той получи отговор: „Тази жена е дъщеря на ..., но е съпруга на хетееца Урий“. Вестителят му даде име, даде човек, който той познаваше. Един от пълководците. Един от хората, кои-

то Давид беше изпратил на фронта с определена задача. Един от хората, които бяха стълбове в армията. Въпреки предупреждението Давид направи грях, като преспа с жената на ближния си. Даже не го направи тайно. Арогантността има грозни лица.

Бог мрази арогантността, и понеже обичаше Давид, Господ му прати пророк да го изобличи: „Имаше един богаташ, който имаше много овце. Имаше и един човек, който имаше едно агънце и то спеше на скута му. И той нямаше нищо друго освен него. Тогава дойдоха гости на богаташа. И той прати слугите да вземат агънцето на бедния човек и да го заколят, за да даде угощение на гостите си. Какво според теб Царю попита пророка заслужава този човек? Той скочи и каза: Този човек заслужава смърт. Този човек си ти, царю! Господ предаде в ръката ти всичко, целия Израел, всичките девиси.

Защо презря ти словото на Господа, та стори зло пред очите Му? Ти порази с меч хетееца Урия, и си взе за жена неговата жена, а него ти уби с меча на амонците. Сега, прочее, няма никога да се оттегли меч от дома ти, понеже ти Ме пре-

зря, та взе жената на хетееца Урия, за да ти бъде жена.“

(II книга на Царете 12:1-10)

Тук искам да отворя една скоба. Когато съм разсъждавал и съм слушал някой да проповядва на тази тема, винаги е обвиняван само Давид. Жените обвиняват мъжете, че ходят по чужди жени. Но един въпрос занимава ума ми. Нямаше ли друго място за къпане освен пред прозореца или терасата на царя? Дали Витсавее съзнателно не провокира царя? Дали това къпане не беше планирано? Тук затварям скобата, преди да съм разгневил жените.

Мъжете, както цар Давид, и до ден днешен имаме проблем с гледането. „И привечер, когато Давид стана от леглото си и се разхождаше по покрива на царската къща, той видя от покрива една жена, която се къпеше. А жената беше много красива на вид.“ Не беше разговарял с нея. Не знаеше дали може да рецитира Шекспир, дали е интелигентна, но... беше красива. Грехът на гледането започва с погледа. Затова Божието слово ни казва, че ние ходим с вярване, а не с гледане. Когато видиш проблем и казваш „Невъзможно е!“, тогава презираш

Божие слово. Веднага даваш място на дявола. Бог не иска да ходим с гледане.

Когато човек започне да охладнява към Господа, център става грехът. Всичко се фокусира там. Цялата му мисъл, цялото му внимание. Започва да търси начини и да пренебрегва предупрежденията.

Още преди първото убийство в човешката история, идва предупреждение към Кайн: „Ако правиш добро, не ще ли бъде прието? Но ако не правиш добро, грехът лежи на вратата и към тебе се стреми; но ти трябва да го владееш.“

Любезни, никъде не ни е обещано, че като станем вярващи, грехът ще спира да ни интересува или да ни атакува. Грехът лежи при вратата и се стреми към тебе – бута, хлопа, звъни на звънеца, усмихва се в шпионката и казва: „Тук съм!“ Но ти трябва да го владееш. Ти трябва да кажеш: „Мястото ти е извън прага на моя дом, извън прага на моето сърце.“

Грехът не спира да ни атакува, затова и ние не трябва да спираме да вършим добро, дори, когато си почиваме от работа. Да не ни дотяга да вършим добро!

П-р Владимир Владимиров

*Исус Христос е моят
небесен баща.
Аз го обичам с цяла душа.
Ангелският хор запя:
Слава, слава! Алилуя!
И Бог Исус дойде
от небеса,
за да бъде с Него
аз във вечността.
Слава, Алилуя в небеса!
Господ Бог дойде
от вечността,
за да бъде с мен сега.
И избави ме от греха,
и дари ме със живот
за вечността.*

Милена Николова, 11 г.

Simon Dewy

ПОКОЛЕНИЕ на СЪЖИВЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ

МЛАДЕЖКО И
ТИНЕЙДЖЪРСКО
ПЕТЪК ОТ 18:30

YOUTH AND TEEN
FRIDAY@18:30

Люлин 8, ул. Гоце Делчев 34, зад магазин БИЛЛА / Lulin 8, Str. Gotse Delchev 34, behind BILLA

„Поколение на съживление“ е движение, предавано между поколенията. Движението обхваща голям брой хора, които заедно преследват обща цел или няколко споделени цели.

За „Поколение на съживление“ общата цел е активно да се показва сърцето на Бог и да се изпълни Неговата воля на земята. Божието сърце е показано чрез живота, смъртта и възкресението на Исус и изработеното за всички спасение.

Божието желание е всички хора да разберат за чудесното изкупление поради Неговата голяма любов. „Спасението“ не е просто билет, чрез който да не отидем в ада и автоматично да достигнем небето, когато нашите земни дни свършат. Когато говорим за достигане на небето, то не може да се ограничи с края на човешкия живот. То е също така раждането на небето в нашия земен път тук на земята с помощта на действието

и работата на Святия Дух. Божият спасителен план е Неговата доброта и любов да бъдат проявени във всяка област на нашия живот. Да имаме мир и радост в нашата възстановена връзка с Него, като вземем Неговата Божествена същност, като показваме и споделяме частите на характера Му.

„Понеже Неговата Божествена сила ни е подарила всичко, що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила; чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на Божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света.“

(2 Петрово 1:3-4)

Бог иска да сме здрави. Господ протяга Своята ръка чрез нас да изцели хора, които не са опитали Неговата доброта на изцеление.

Божията воля е: да имаме здра-

ви семейства и добри приятелства, финансово да сме успешни. Да сме полезни на семействата ни и на обществото.

„Поколение на съживление“ сме енергични млади хора, които чрез дързостта си и вслушвайки се в мъдростта на по-възрастните, желаем да занесам Благата вест за Исус Христос до всички поколения.

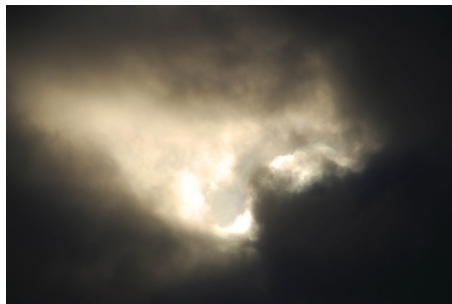
Ние не можем да позволим на страха да ни спре да поемем рискове да достигнем заобикалящия ни свят. Всеки месец посещаваме Домове за изоставени деца, Старчески домове, за да им разкажем за любовта на Бог.

Искаме младежите на България да бъдат единни и да вярват, че младото поколение може да бъде докоснато чрез Божията любов. „Поколение на съживление“ сме млади хора, християни, активно докосващи и носещи Благата вест за Исус Христос.

Ела и стани част от нас!

Сънят...

Намирахме се на една проекция в едно читалище. Залата беше пълна и хората внимателно слушаха откриването на филма „Магдалена“. Изведнъж някой отвори вратата и извика: „Елате и вижте какво става навън!“.

Когато излязох от залата, видях мрак на земята. Слънцето и луната изчезнаха. Хората в паника тичаха напред-назад, тъмнина навсякъде. Те питаха какво става. Тогава чух глас, казващ: „Това е краят на света. А картините, които виждате, това е вечният живот.“

И видях небето, слязло до половината долу и се появиха картини. На тях имаше хубава природа и овце бели и чисти на красива поляна с хубави цветя, на друга поляна имаше трима мъже, седнали около една маса. Те седяха със скръстени крака, обърнати към хората на Земята. Усмивките и лицата им бя-

ха много приветливи. Аз попитах кои са тези хора и чух глас, че са Петър, Йоан и Яков. Зарадвах се на това, което чух. И много ми се искаше да отида при тях.

На следващата картина видях много хора, те бяха по-различни от тези, които са на Земята. Носеха роби от различни цветове. Жените бяха с покрити глави. И отново глас казваше: „Това е вечен живот. Това е вечен живот.“ Същият глас ми каза да се изправа и да кажа на хората, че на Земята е вече краят на света, а вечният живот е това, което виждат. Тогава се изправих на един малък хълм пред хората и докато им показвах с ръката си картините на небето, им казвах: „Хора, да знаете, че има вечен живот! Това е вечен живот, което виждате. Има Рай и Ад.“

Хората се учудваха на това, което ставаше на Земята. Те се лутаха, търсеха къде да се скрият, но не намираха къде. Аз се намирах в тази огромна суматоха сред непознати.

Тогава слязох от хълма. Започнах да търся съпруга си Петър. Сетих се, че той е останал в залата и поисках да отида при него. Но като видях колко е тъмно, ме беше страх да тръгна. По едно вре-

ме той се появи и аз много му се зарадвах. В същото време се появиха трима от нашите колеги. Докато гледах напред и виждах колегите ни и съпруга ми, видях да се приближава към нас една светлина. Тогава започнах да викам, радвайки се: „Идва светлина, светлина!“.

Един стъклен асансьор се спускаше от небето и се приближаваше към нас. Спря пред нас и се отвориха вратите му. Светлината беше неопикуема, не можеше да се сравни с никаква друга светлина, която сме виждали. Ние всички се качихме в асансьора и чакахме други да се качат, но никой друг не се присъедини. Вратите се затвориха и ние изчезнахме.

Тогава се събудих от съня и се натъжих, че съм на Земята, а не в чудния асансьор.

*Любов Николова,
гр. Елин Пелин*

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;

Да дойде Твоего царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб;

И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници;

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия;

защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Матей 6:9-13)

Направи добрия избор!

Благословен да бъде Богът и Бащата на нашия Господ Исус Христос! В Христос Бог ни дари с всяко духовно благословение в небесните владения.

В Христос още преди сътворението на света Бог ни избра да бъдем святи и неопетнени пред Него. И заради любовта си към нас Той ни предопредели да бъдем Негови деца чрез Исус Христос, защото такава бе целта и желанието Му. (Ефесяни 1:3-5)

Божие намерение и предопределение за човека е ясно още преди сътворението.

Библията ни казва, че човекът е сътворен от Бога по Негов образ и подобие и разкрива, че причината за сътворението на човека е любовта на Бога и желанието Му да бъдем негови деца. Разбираме, също така, че цялата Троица участва в сътворението, в което основна роля има Божият Син. Ако замисълът на сътворението е проектиран от съвършения разум на Бог Отец, то реализацията е от Исус Христос чрез силата на Святия дух, който даде живот на всяко живо същество.

Апостол Йоан пише, че всичко е сътворено от Христос и без Него нищо не е станало. Затова, не е случайно, че ап. Павел пише в Посланието към ефесяните, че Божие намерение за нас хората е да бъдем святи и неопетнени, т.е. духовно чисти, както ни е сътворил; да бъдем негови деца, т.е. да имаме близки взаимоотношения както родител с децата си. Всъщност животът и мисията на Христос и жертвата му на кръста не целят нищо друго, освен да направят възможно: да бъде възстановено състоянието на човека преди грехопадението, т.е. духовна чистота чрез прощение на греховете въз основа на вяра и да бъдат възстановени близките взаимоотношения между Бога и човека.

“Той извърши това, за да Го възхвалим за славната му благодат, която щедро ни дари чрез любимия си Син. В Христос ние сме изкупени чрез неговата кръв. Греховете ни са простени чрез Неговата богата благодат, с която Той щедро ни дари с пълна мъдрост и прозрение... В Христос ние бяхме избрани и вече предопределени от намерението на Бога, който върши всичко според своя план и желание, за да можем ние, чиято надежда вече беше положена в Христос, да възхвалим Божията слава.”

(Посл. ефесяни 1:6-14)

Божие намерение е ясно и Неговият план за възстановяване на първоначалната хармония на взаимоотношенията с човека беше осъществен чрез Христос. Това направи възможно всички, които се вслушат в словото на истината, да откликнат на незаслужената Божия милост чрез вяра и да положат надеждата си за спасение и вечен живот в Христос. Да получат гаранция за наследството на вечния живот с Него, като получат Святия дух като залог или гаранция за това, че Бог ще изпълни своите обещания. Тази гаранция важи, докато не се изпълни обещанието Му.

Съдба или избор?

“Той бе в света и светът бе създаден чрез Него, но светът не го позна. Той дойде в собствения си свят, но народът му не Го прие. На тези обаче, които Го приеха и повярваха

в Него, Той даде правото да станат Божии деца – деца, родени не по естествения начин, нито по човешко желание или съпругеска воля, а родени от Бога.” (Йоан 1:10-13)

Каква е разликата между предопределение и определение?

“Защото Бог толкова възлюби света, че даде своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот. Понеже Бог не е пратил Сина в света да съди света, но да бъде света спасен чрез Него. Който вярва в Божия Син, не е осъден, но който не повярва, е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син.” (Ев. Йоан 3:16-18)

Човек не може да избере кога и как ще свърши земният му път и ще премине от този свят. Но има избор за това къде ще отиде душата му след това - в Рая или Ада. Божият призив е ясен.

Може ли веднъж направил добрия избор, човек да изгуби спасението си?

В Библията четем: **“Изработвайте спасението си със страх и трепет!”**

“Братя и сестри, искам да знаете, че всичките ни предци бяха под облака и всички пресякоха морето. Всички те бяха кръстени в облака и в морето като последователи на Моисей. Всички ядоха една и съща духовна храна и всички пиха едно и също духовно питие, защото пиеха от духовния камък, който ги съпровождаше, и този камък беше Христос. Но повечето бяха погубени в пустинята, защото Бог им се разгневи. Всичко това се случи като пример за нас, така че да не бъдем хора, които желаят да вършат зло като тях. Не бъдете идолопоклонници като някои от тях... И нека не изпитваме Христос като някои от тях, поради което загинаха от змиите. И не се оплаквайте като някои от тях, поради което бяха погубени от ангела на смъртта.”

(I Коринтяни 10:1-10)

“Посвещението към Бога наистина носи голямо богатство на човека, когато той е доволен от това, което има. Защото нищо не сме донесли на света и трябва да осъзнаем, че и нищо не можем да отнесем от него. И трябва да се радваме, когато имаме храна и дрехи.

А онези, които искат да са богати, се изкушават и се хващат в капана на многото глупави и вредни желаниа, които потапят хората в гибел и разруха. Защото любовта към парите е коренът на всички злини и в стремежа си към богатство някои хора се отклониха от вярата и сами си навлякоха много страдания.”

(I Тимотей 6:6-10)

“Наставлявай онези, които са богати с благата на този свят, да не се възгордяват и да не уповават на парите, които са нещо толкова несигурно, а да положат надеждата си в Бога, който щедро ни снабдява с всичко за наша наслада. Нека да

вършат добро, да са богати с добри дела, да са щедри и с готовност да споделят с другите онова, което имат. Така те ще съберат за себе си съкровище – добра основа за бъдещето, за да завоюват истинския живот.”

(I Тимотей 6:17-20)

“Духът ясно казва, че в последните времена някои ще изоставят вярата и ще последват измамни духове и учения, идващи от демони и лицемерни лъжци, чиято съвест е прегоряла. Те забраняват на хората да се женят и им говорят, че трябва да избягват някои храни, които Бог създаде, за да се приемат с благодарност от онези, които вярват и знаят истината. Защото всичко, създадено от Бога, е добро и нищо не трябва да се отхвърля, ако се приема с благодарност, защото се освещава чрез Божието слово и чрез молитва.”

(I Тимотей 4:1-5)

Но ти, като Божий човек, стой

далеч от тези неща и се стреми да живееш праведно, да служиш на Бога, да имаш вяра, любов и търпение, да бъдеш любезен и внимателен към останалите. Да запазиш вярата си е като да участваш в състезание. Бори се за победа в Него и завоювай вечния живот, за който си призован...

Изпълнявай заповедите, които са ти дадени, за да бъдеш безгрешен и безукорен, когато се яви нашият Господ Исус Христос. Бог ще направи това да стане, когато дойде времето. Той е благословеният и единствен Владетел, Царят на царете, Господарят на господарите. Той единствен е безсмъртен, Той живее в светлина, до която хората не могат да се приближат. Никой никога не Го е виждал и никой не може да Го види. На Него да бъдат чест и вечна власт! Амин.

Г-р Емануил Тотев

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

*Кажете накратко проблема си
и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!*

Ако искаш нещата между теб и твоя съпруг да се оправят, не се бави. Обади се и представи своята нужда. Вече имаме много отговорени молитви. Твоята ще бъде една повече.

Ти си с лоша здравословна диагноза? Не падай духом, дори и да си загубил молитвен дух. Обади се и ще бъдеш подкрепен. Чудесата днес продължават да съпътстват повярвалите в Исусовото име.

Ако животът ти е безкрайно объркан и не може да бъде поставен под контрол, ти имаш

нужда от ходатайствена молитва. Самотен ли си, не се затваряй, но вземи телефона и накратко сподели ще получиш насърчение

и ще се убедиш, че не си сам.

Помни, че 2014 е година на Божие благоволение за теб. Бог има добри мисли за теб, да ти даде бъдеще и надежда. Иска само да се довериш. Искам само нещо да ти напомня. Получиш ли отговор, не премълчавай! Бъди благодарен на Бога. Върни се при Него, защото Той е авторът на твоето чудо.

Благодарността може да бъде и материална. Исус прачаше изцерените да се покажат на свещеника и да принесат дара в църква. Ти какво би направил?

Разумните девойки

Веднъж в едно село се вдигнала голяма сватба. Според обичая десет девойки с фенери в ръце трябвало да осветяват пътя, по който младоженецът щял да отиде до своя дом. За да свети фенерът, в него трябва да има достатъчно масло. Затова девойките били длъжни да приготвят съдинки с масло и от време на време да доливат във фенера.

Девойките много се радвали, че ще вървят заедно с младоженеца и ще му осветяват пътя. Те облекли най-красивите си дрехи. Но се наложило дълго да чакат младоженеца. Отначало те приседнали край пътя и скоро заспали. Фенерите продължавали да горят и маслото привършвало.

Изведнъж девойките се събудили от възгласи: „Младоженецът идва! Младоженецът идва! По-бързо - при него!“ Десетте девойки грабнали фенерите си и хукнали да осветяват пътя. Но маслото в тях почти било свършило и те горели едва-едва. Пет от девойките бързо долели масло във фенерите си. Пламъкът се разгорял и фенерите засветили силно.

Другите пет девойки не били толкова предвидливи и не носели съдинки с масло. Затова техните

ри. Първите пет девойки взели фенерите си и тръгнали с него. Всички влезли в дома и празникът започнал.

А какво станало с другите пет девойки? Те купили масло и фенерите им отново засветили ярко. Когато пристигнали в дома на младоженеца, празникът бил в разгара си. „Отворете ни, молим ви, вратата!“ - започнали да викат те.

фенери почти изгаснали. „Дайте ни малко масло за фенерите, иначе не ще можем да отидем заедно с младоженеца“ - започнали да молят те приятелките си. „Не - отговорили другите, - няма как да ви дадем масло. Тогава не ще имаме за нашите фенери.“

На петте девойки не им оставало нищо друго, освен да изтичат при търговците на масло. Те мислели, че ще се върнат навреме за празника.

Но ето, на пътя се появил младоженецът със своите друга-

Младоженецът ги чул, но приближил до вратата и казал: „Кой сте вие? Аз не ви познавам“ - и не им отворил.

Тази притча Иисус разказал на всички, дошли да Го слушат. Под младоженец Иисус разбирал Самия Себе Си. Той знаел, че скоро ще отиде на небето, но след време пак ще се върне на земята. Ще бъдеш ли готов да Го съпроводиш до Неговия дом в небесата? Готви се за това! Да не стане с теб същото, което се случило с петте закъснели момичета.

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2014 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428